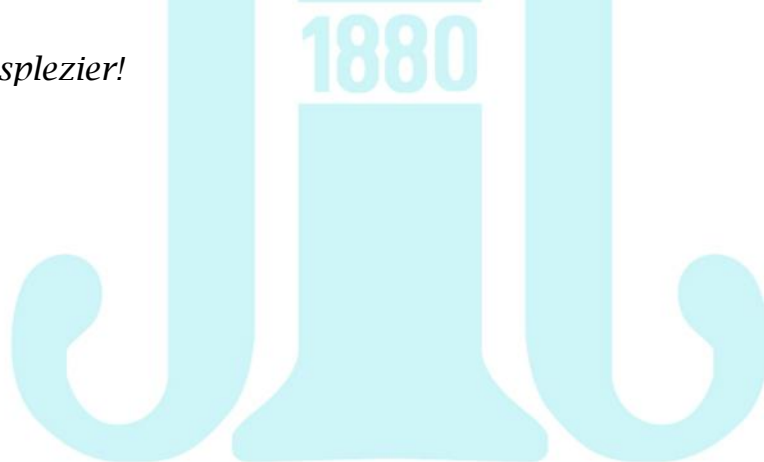

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

ZIEKELIJK

Tragikomedie in zes taferelen

door

1880

Jack Staal

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2003

Nr.2781

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wendt men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **ZIEKELIJK** op te voeren moet de naam van auteur **JACK STAAL** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2003/0220/015
ISBN 978-90-385-08207

© 2003 Toneelfonds J. Janssens/Jack Staal
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(3à5 dames – 4 heren)

CHAREL DUWEL : patiënt
ANDRÉ DE CRAENE : patiënt
STAN DONKERS : patiënt
ACHMED OUCHIN : patiënt
HOOFDVERPLEEGSTER
AGNES : nachtverpleegster
PATRICE : verpleegster
DOKTER VAN DE ZANDE
VROUW VAN CHAREL

De rollen van Agnes, dokter van de Zande en de echtgenote van Charel kunnen eventueel door één, twee of drie actrices worden gespeeld.

DECOR

Een ziekenhuiskamer met drie bedden, drie nachtkastjes en drie stoelen. Twee zeteltjes links en rechts vooraan op de scène. Links de gangdeur. Rechts een schuifraam naar het balkon.

EERSTE TAFEREEL

(De scène is donker. Zwaar gesnurk. Plots gaan de lichten aan en Agnes komt opgelopen.)

AGNES : Een goeiemorgen heren!

CHAREL : *(springt recht)* Wel nondegodver...!!

(Agnes opent de gordijnen.)

Dedju zuster, is dat nu echt nodig dat wij hier elke dag met veel kabaal uit onzen tram worden gezet?! Ge komt verdomme naar hier om van 't één en 't ander vanaf te geraken en ge zou er begot nog een hartinfarct aan overhouden! Is 't niet waar Stanneke?

(Stan ligt in het middenste bed en is dement. Staart daarom altijd wezenloos voor zich uit en reageert vrijwel nooit op een situatie of repliek.)

AGNES : *(naar badkamer)* Ge zit hier niet in Centerparcs hé meneer Duwel *(af)*

CHAREL : Nee, da's juist/ Maar ook niet bij de paracommando's hé zuster!

AGNES : *(op)* Èn begint alstublieft niet aan mijne kop beginnen zagen hé meneer Duwel. Van gisterenavond ben ik al bezig zenne. Ik ben trouwens weeral aan 't overwerken. *(Zet het hoofdeinde van Stans bed in een ruk recht. Hij kreunt. Ze voelt nu zijn polsslag)*

CHAREL : Zeg, en ge zijt met mensen bezig zenne, beseft gij dat wel goed? Gij staat precies aan de lopende band bij General Motors gij! Ik denk dat ze met een Astra zelfs nog een beetje voorzichtiger zijn. Hé Stanneke?

AGNES : *(steekt bij Stan een thermometer onder de arm)* Als verpleegsters kunnen wij er ook niet aan doen dat er veel te weinig personeel is in de OCMW ziekenhuizen en dat daarom alles zo rap moet gaan hé zeg. *(Geeft Charel een thermometer)* Reclameren moet ge maar bij de directeur gaan doen.

CHAREL : De directeur? Wie is dat? Die heb ik hier nog nooit gezien.

AGNES : Ge zijt niet alleen. (*Af.*)

CHAREL : Als ge nu spreekt van een afstotelijk wezen hé Stanneke. Die mag er bij mij nog niet naar zien, laat staan aankomen.

ANDRE : (*op*) Goeiemorgen Charrel, goeiemorgen Stanneke.

CHAREL : Hier zie, den ene draak is nog niet buiten of er kruipt al een andere binnen.
(*krijgt een zware hoestbui en gebruikt een puffertje.*)

ANDRE : Ge hebt gisterenavond weer Groene Michel aan 't paffen geweest zeker Charrel? Mm?

CHAREL : Eéntje maar. (*Hij blijft er bijna in*) Mijn laatste.

ANDRE : Hoe kunt gij nu van dien hoest vanaf geraken als ge zo blijft dampen allez. Mm? En denk nu niet dat ik kom blussen als één van de dagen uw bed in brand vliegt hé Charrel... Mm? Denk dat nu niet hé. Want waarom gaat ge niet smoren (= roken) in de smoorzaal? Mm? Omdat ge bang zijt dat ze u gaan betrappen zeker? Mm? Jaja, omdat ge bang zijt dat ze u gaan betrappen! Dat heb ik al een paar keer gedacht. Ik denk dat hij bang is dat ze hem gaan betrappen zie!

CHAREL : (*naar badkamer*) André, elke keer als ik u bezig hoor dan krijg ik spasmen in mijnen buik. Hebt gij op uw eigen kamer niemand waardat ge tegen kunt zagen? Mm? (*af*)

ANDRE : Spijtig genoeg niet nee. Den ene spreekt alleen maar Frans en den andere spreekt niet. Gezellig is anders zenne Stanneke, dat kan ik u wel vertellen. Pas op, gij zijt nu ook niet bepaald een tetteraar hé, maar gij luistert toch tenminste... Allé dat denk ik toch. (*Roept aan deur badkamer.*) En ge hebt weeral serieus liggen snurken deze nacht Charrel, weet ge dat? Mm?

CHAREL : (*off*) Hoe kunt gij dat weten? Ge ligt aan de andere kant van de gang.

ANDRE : Moet ge niet vragen hoe lelijk dat ge gedaan hebt. Ge waart precies een varken met een bronchitte! (*Geluid wc. Charel op*) Bij mij was 't zeker een uur of vier vooraleer dat ik in slaap geraakt ben. En dan heb ik daar weer een nachtmerrie gehad Charrel! Een nachtmerrie!

CHAREL : Dan waart ge waarschijnlijk over uw eigen aan 't dromen.

ANDRE : Ik lag op de operatietafel hé Charrel, en er stonden zeker wel tien dokters rond mij. Tien hé.

CHAREL : (*ongeïnteresseerd*) Oeioeioei!

ANDRE : En toen sneden die mij helemaal open! Van boven tot onder! Helemaal!

CHAREL : Amaaai!! Dat moet wat zijn hé Stanneke?

ANDRE : Jamaar, dat was nog 't minste, pas op!

CHAREL : Oh excuseer.

ANDRE : Want weet ge wat er toen uit mijnen buik kwam gekropen Charrel? Mm?
Weet ge wat er toen uit mijnen buik kwam gekropen?

CHAREL : De grote boze wolf zeker?

ANDRE : Ja zie, dat hebt ge met u hé. Tegen u kunt ge nooit een serieuze raison (= uitleg) doen.

CHAREL : Noemt gij dat een serieuze raison André? Ik noem dat een kampvuurverhaal voor welpkes van de Chiro. En daarbij nog... dat is nu al bijna twee weken dat ik hier lig hé, en dat is nu al bijna twee weken dat gij 's morgens met dezelfde poespas afkomt. En ik heb u nu al dikwijls genoeg gezegd dat 'k voor negen uur geen gezever aan mijn oren kan verdragen.

ANDRE : En ik heb u nu al dikwijls genoeg gezegd dat ik daar niet aan kan doen Charrel. Dat komt omdat ik heel de nacht heb moeten zwijgen en dan moet ik mij 's morgens kunnen afreageren. Ik had dat als klein manneke al. Ons moeder zei altijd tegen mij... André, zei ze, gij zijt 's morgens toch wel de grootste druktemaker die ik mij kan voorstellen zei ze. Als gij wakker zijt hé, zei ze... Mm?... Awel hé, zei ze... Dan is iede...

CHAREL : André alstublieft!

ANDRE : Ja ik zwijg al, ik zwijg al. Avressief manneke ook al... Zeg... Allemaal omdat ik eens eventjes... Maar 't is al goed zenne... Mij zult ge niet meer horen... Nog niet bijna... Dan mag hier nog een bom ontploffen hé... Awel over mijn lippen... (*kwade blik Charel*) geen woord meer.

STAN : (*is plots vol leven, tuurt in de verte en schudt hevig met zijn hand*) A kom! A kom dan! Kom, komaan !! (enz.)

ANDRE : Hier zie, hij denkt weer dat hij op zijn duivenkot zit.

AGNES : (*op*) Thermometers!

(Agnes haalt thermometer bij Stan. André heeft de zijne al van onder zijn arm gehaald. Charel doet hetzelfde doch slaat hem een paar maal op de hand.)

ANDRE : Wat doet gij nu met die thermometer Charrel? Mm?

CHAREL : Ik heb niet graag koorts. Daar word ik ziek van.

ANDRE : *(geeft thermometer af)* Zesendertig.

CHAREL : *(idem)* Zesentwintig.

AGNES : *(Steekt bij Stan een plastic fles onder de lakens.)* Schoon pipi doen hé Stanneke.

CHAREL : *(tegen André)* Schoon pipi doen zegt ze. Hebt gij al eens iemand schoon pipi zien doen?

ANDRE : Waar zit Monikske eigenlijk? Mm?

AGNES : Monique zullen we hier de eerste weken niet meer te zien krijgen. Die zit thuis met een zware depressie. *(af badkamer)*

ANDRE : *(fluistert)* Daar verschiet ik nu niet van. Als ge met haar moet samenwerken.

CHAREL : Hu, dat zult ge nu altijd zien. Dat was nu nog eens een knappe verpleegster.

AGNES : *(op)* Seffens begint er al een nieuwe. Een jong ding. Pas van school. Ik hoop maar dat ze een paar serieuze pollen (= handen) aan haar lijf heeft hangen.

CHAREL : En ik hoop dan maar dat voor de rest alles navenant is.

AGNES : Denken mannen nog wel eens aan iets anders dan aan seks meneer Duwel? *(wil af)*

CHAREL : Als ze u zien wel ja.

AGNES : *(naar bed Charel)* Wablief?

CHAREL : Zeg, en ze gaan toch niet te lang wegblijven met den bik (= eten) hoop ik hé, want mijnen beer begint hier van binnen deftig gaan te grommen zenne!

AGNES : Nog efkes geduld meneer Duwel. We kunnen niet vliegen.

CHAREL : Jamaar efkes geduld, efkes geduld! 't Is verdomme al van eergisterenavond geleden dat ik nog eens iets tussen mijn tanden gekregen heb! Ik zit hier precies in Oeganda ikke!

AGNES : Dat ge gisteren niet gegeten hebt dat ligt niet aan ons hé meneer Duwel. Dat komt door al die onderzoeken waar ge nuchter voor moet blijven. *(af)*

CHAREL : Een echt manwif is 't. Meer kan ik er niet van maken. Een echt manwif. Is dat niks voor u André?

ANDRE : Gij zwanst zeker? Dan kan ik al even goed met mijnen Deensen dog in bed kruipen.

CHAREL : En voor u Stanneke? Is 't soms iets voor u?

(Stan zucht zwaar en begint luid te wateren.)

Da's nog eens een antwoord zie.

(Stan blijft zeer langdurig wateren. Stopt even om dat terug te beginnen. Op het einde lacht hij zeer luid.)

Hij is blij dat hij het kwijt is geloof ik.

ANDRE : Niet moeilijk. Met hetgeen dat eruit uitgekomen is daar kunt ge gemakkelijk een chauffageketel mee vullen.

CHAREL : *(Tilt lakens van Stan op)* Kom vaderke, voordat ge er weer van drinkt. *(wil fles nemen)* Miljaarde!

ANDRE : Wat is er Charrel?

CHAREL : Hij had nog niet gedaan! *(loopt uiteindelijk met de overvolle fles naar de badkamer)*

ANDRE : Ooooooh, Nu denk ik daaraan! Mijn potteke!!

CHAREL : *(off)* Uw potteke?

ANDRE : Awel ja! Ze gaan mijn water controleren en ik ben dat potteke vergeten klaar te zetten! *(snel af)*

CHAREL : *(roept hem na)* Volgens mij zouden ze beter eens naar uw hersens zien! *(op)* Houdt ge dat nu voor mogelijk Stanneke? Er wonen misschien twee miljoen mensen in België en wie denkt ge dat ze hier bij mij op de gang leggen? Den André. Een ventje dat in 't school al fameus op mijn seizen (= zenuwen) werkte. *(neemt plastic bekertje)* Allez kom, want volgens hetgeen ik daarjuist gezien heb, hebt gij genen druppel vocht meer in uw nieren zitten. *(Laat Stan drinken.)* Voila zie jongen, ge hebt het weeral binnen. *(terwijl hij*

zich wegdraait om het bekertje weg te zetten loopt de drank terug uit Stan zijn mond)

STAN : *(fluit)* A Kom! A kom dan! A kom! Komaan!

CHAREL : Ziet ge ze weer vliegen jongen? Hé? Ziet ge ze weer vliegen? Maakt u geen zorgen, ge zijt niet alleen. *(zet zich al hoestend op zijn bed)*

(Hoofdverpleegster op met valies.)

HOOFDVERPLEEGSTER : Morgen.

CHAREL : Hé?... Och, daar hebt ge weer wat.

(De hoofdverpleegster legt de valies op het leegstaande bed om er kledij uit te halen die ze in het nachtkastje steekt)

CHAREL : Wat is 't? Komt ge bij ons slapen? *(lacht)*

(Kwade blik hoofdverpleegster)

CHAREL : Aaaaaai.

HOOFDVERPLEEGSTER : Er komt straks een patiënt bij.

CHAREL : Hé? Nu nog ene bij? Allez zuster, dat meent ge toch niet zeker? We zitten hier nu al zo opeengestompt in dat klein kamerke. Er is zelfs nog geen plaats om een tafel te zetten. Ik voel mij hier soms zo een pilchard in een dozeke.

HOOFDVERPLEEGSTER : Dat is hier wat ze noemen een volle zaal hé meneer Duwel. Iets waar ge als patiënt voor gekozen hebt. En als ge dat niet ziet zitten moet ge een kamer alleen nemen.

CHAREL : Een kamer alleen? Weet ge wat dat kost? Ik ben prins Charelniet zenne?

HOOFDVERPLEEGSTER : Dan zult ge u moeten aanpassen. *(met valies naar badkamer)* En apropos, als ik hier nog één keer de geur van sigarettenrook waarneem dan zult ge u over dat probleem al geen zorgen meer moeten maken want dan laat ik u in de kelder leggen. *(af)*

CHAREL : Sigarettenrook? Ruikt gij sigarettenrook? Da's straf dat. Ruikt gij iets Stanneke? Ik ook niet. Ik ruik hier op 't ogenblik alleen iets verduft ja da's al. *(lacht)* Ik heb ze zie Stan. Ik heb ze zie.

(Agnes en Patrice op met roltafeltje met daarop twee plateaus)

Ha, het eten! Da's ook gene minuut te vroeg! Ik zie groen van den honger! *(roept aan de badkamerdeur)* En van de Groene Michel waarschijnlijk. *(lacht)* Ik heb ze weer zie Stan. *(zet zich aan tafel)* Hier zie, daar zie! Val aan, val aan. *(telt sneden brood en zingt)* Eén, twee drie, golle zijt van mij! *(krijgt plots Patrice in het oog)* Ah hier zie! 't Nieuw bloed is gearriveerd! Dag meiske!

PATRICE : Dag. *(Geeft hand)*

HOOFDVERPLEEGSTER : *(die ondertussen is opgekomen)* In plaats van uw handen weg te geven Van Leemputte, zoudt ge ze beter ineens gebruiken waar ze voor dienen. Er is nog werk genoeg. Ga Agnes maar helpen.

PATRICE : Ja zuster. *(Naar Agnes die Stanneke rechtzet)*

AGNES : Kom Stanneke, efkes een boke (= boterham) eten en dan zet ik u seffens in bad.

CHAREL : Hopla, die mens zijnen honger is weeral over.

(Ze brengen Stan moeiaam naar tafel. Patrice schuift stoel achteruit)

PATRICE : A kom.

STAN : *(grijpt Patrice vast)* Ja, Kom kom.

PATRICE : Hola!

CHAREL : Hij denkt waarschijnlijk dat ge zijnen blauwe geschelpte zijt. *(Stan lacht luid)* Ziet ge het.

(Patrice wil af)

HOOFDVERPLEEGSTER : *(kijkt naar de vrij korte schort van Patrice)* Van Leemputte?

PATRICE : Ja zuster?

HOOFDVERPLEEGSTER : Ik had dat daarstraks nog niet gezien maar... Hebt ge hem te warm gewassen?

PATRICE : Wablief?

HOOFDVERPLEEGSTER : Uwe schort... Is hij gekrompen?

PATRICE : Euh... Ik... euh...

HOOFDVERPLEEGSTER : Ik zal u direct een andere geven.

PATRICE : Ja zuster. *(af)*

CHAREL : *(zingt.)* Bij de rijkswacht! Daar wordt gij een echte vent! Bij de rijkswacht!

HOOFDVERPLEEGSTER : Och ja, meneer Duwel... Dat was ik bijna vergeten... u moet nuchter blijven.

CHAREL : *(die net zijn eerste beet wou doen)* Wat?!!! Nu weer?! Hoe kan dat nu?! En ik ben gisteren ook al nuchter moeten blijven...

HOOFDVERPLEEGSTER : Darmonderzoek.

CHAREL : Darmonderz...?? Jaaaar, en ze hebben gisteren al met een darm in mijn darmen aan 't rommelen geweest.

HOOFDVERPLEEGSTER : Nuchter dus. *(Geeft een teken aan Agnes dat ze kan afruimen en vertrekt richting deur.)*

CHAREL : Kus nu...

(André komt op met zijn potje en blijft voor de hoofdverpleegster staan)

ANDRE : Mijn potteke.

HOOFDVERPLEEGSTER : Heel flink meneer De Craene. Héééél flink. *(loopt hem gewoon voorbij en af)*

ANDRE : Ambetant wijf! Wat kwam ze doen Charrel?

CHAREL : Zeggen dat er hier straks nog ene bijkomt.

ANDRE : Hunnen bollenwinkel draait niet slecht jong. 't Zal nog zo ver komen dat ze twee man in één bed leggen.

(Agnes af)

CHAREL : 't Is dan te hopen dat ze u niet bij mij leggen want anders zullen ze me toch een koppel Valiums moeten geven schat ik.

ANDRE : Och, gij moet nog eten zie ik! (*Zet zijn potje op tafel en zet stoel bij*) Ja da's 't voordeel dat ge zoals ik aan 't begin van de gang ligt hé Charrel. Mm? Dan zijt ge er altijd eerst bij. Alhoewel da'k nu niet gegeten heb... Nee, Ik heb genen honger. Dat gebrad en die kroketten van gisterenmiddag liggen nog op mijn maag. Zeg, daar heb ik nogal van geschoffeld zenne Charrel, van die kroketten. Oh, daar kon ik niet aan stoppen aan die kroketten. Want ge krijgt hier altijd wel goed eten hé Charrel? Da's waar hé? Bezie die charcuterie maar eens zie. Mm?... Zo vers als iets hé? Zie eens wat een schoon hesp Charrel? Mm? Zie eens wat een schoon hesp.

CHAREL : I(kijkt niet) Ik heb ze gezien André, ik heb ze gezien.

ANDRE : En 't is er dan nog goeie sappige ook. Zie eens hoe sappig Charrel. Mm? Zie eens hoe sappig

CHAREL : André alstublieft, ik moet nuchter blijven!!!

ANDRE : Amai zeg... Als ge dan nuchter moet blijven zou ik al zeker niet beginnen met mijne neus af te bijten. En dat allemaal omdat ik eens eventjes terloops zeg dat het schoon sappige hesp is.

CHAREL : Luistert André, als ge nu nog ene keer iets over die schoon sappige hesp durft zeggen hé, dan plak ik ze opzij tegen uw kaak weet ge dat!

ANDRE : (*verstijft*) Euh... Er is wel een droog korstje aan precies.

(*stilte.*)

CHAREL : Kom Stanneke, da'k u eten geef... 't is al erg genoeg dat er hier ene moet creperen van de honger. (*Smeert boterham, snijdt er een klein stukje af en houdt het voor de man van Stanneke*) Mond open Stanneke! (*geen reactie*) Mond Stan. Allé Stanneke, doe uwe mond open! (*geen reactie*) Miljaardedju, 't is weer van 't zelfde laken een broek. (*Wijst in de verte*) Stanneke! De duiven zijn er zenne! Luister eens! De duiven zijn er! (*reactie Stan*) Hoort ge ze?

STAN : Jaaaa!

CHAREL : Hoort ge ze.

STAN : Jaaaaaaaaa!

CHAREL : Ze zijn er zenne Stanneke! Allez André

ANDRE : Wat.

CHAREL : een duif.

ANDRE : Ah ja... Koer koer! Koer koer!

CHAREL : Vliegen ook hé André/

ANDRE : Ah ja... *(staat recht en begint met zijn armen te zwaaien)* Koer koer! Koer koer!!

CHAREL : Uwen blauwe geschelpte is er Stanneke! Ziet ge hem afkomen?

ANDRE : Koer koer! Koer koer!!

STAN : Jaaaaa!

CHAREL : Ziet ge hem?

ANDRE : Koer koer!

STAN : Jaaaaa!

CHAREL : Doet uw kot open want hij is er!

STAN : *(mond ver open)* Ooooh!!

CHAREL : *(Duwt brood in de mond van Stan.)* Hij is binnen! *(beweegt de kin van Stan op en neer)* En nu knauwen! *(masseert keel)* En slikken! Da's goed zie Stan. Da's goed zie. *(neemt nog een stuk brood)* Och, daar zie Stan! Er komt er nog ene af! Hoort ge hem? Hoort ge hem? Allé André!

ANDRE : *(die net was gaan zitten)* Ik zal maar ineens beginnen vliegen zeker ? Koer koer ! Koer koer !

CHAREL : Nog ene! Ziet ge het Stanneke? Nog ene! *(Stan reageert niet meer.)* Doe uw kot open of hij kan niet binnen!

ANDRE : Koer koer!! Koer koer!!

CHAREL : Doe open Stanneke, doe open. Ja, verrek denkt hij. En hij heeft ocharme maar één stukje binnen.

ANDRE : Daar verschiet ik niet van... Ik zou nu precies ook niet zo graag mijn eigen duiven opvreten zenne.

CHAREL : Jamaar allé, zie nu wat er nog overblijft. En dan nog twee sneden waar nog niemand heeft aangeweest.

ANDRE : Ja. Twee hé.

CHAREL : Zouden ze die nu moeten weggoeien?

ANDRE : Ik denk dat wel, want als ze die zouden bijhouden dan is dat niet hyziënisch
hé Charrel. Mm?

CHAREL : Dat is eigenlijk zonde hé.

ANDRE : Ja, en 't is dat gij nuchter moet blijven want anders zou ik zeggen... Mm?

CHAREL : Pffft... Zo één sneeke, zou dat nu kwaad kunnen voor een darmonderzoek?

ANDRE : Ik denk dat niet... En daarbij nog, als die dokter straks dat boke ergens moest
tegenkomen dan kunt ge nog altijd zeggen dat ge een duivenmelker zijt hé.

CHAREL : Juist.

ANDRE : Een stukske hesp zeker? Mm?

CHAREL : *(grijpt potje van André)* Ik mag liever honing!

ANDRE : Ieder zijne meug hé.

CHAREL : *(die boterham smeert)* Amai, ze zijn op hunne honing aan 't besparen
geloof ik.

ANDRE : Aan 't besparen?

CHAREL : Ha ja, zie nu eens hoe ze die verdund hebben...

ANDRE : *(grijpt potje)* Ja, dat is verdorie niet moeilijk! Ge zijt er begot mijne pipi aan
't opsmeren!

CHAREL : Wel miljaardenondeju André!!! Wilt gij mij vergiftigen of zo?!!

ANDRE : Wat moet ik dan zeggen!! Mm? Gij hebt met dat mes met boter eraan in mijn
potteke gesopt! Als ze dat straks gaan onderzoeken hé, dan zeggen ze weer dat
er teveel clorestrol in mijn bloed zit!

CHAREL : Als ge niet maakt dat ge met dat potteke onder mijn ogen uit zijt hé, dan zal
ik dat mes subiet eens ergens anders in soppen!

ANDRE : 't Is al goed, 't is al goed... Avressieve zot ook al.

*(Wil af maar loopt bijna tegen de hoofdverpleegster aan die opkomt gevolgd
door Patrice die een andere schort draagt.)*

Och excuseer zuster, dat was niet tegen u dat ik dat zei zenne.

HOOFDVERPLEEGSTER : Wat nu meneer Duwel? Toch aan het eten?

CHAREL : Neenee zuster... Da's niet voor mij zenne...

HOOFDVERPLEEGSTER : Ah nee?

CHAREL : Neenee... Da's euh... Da's voor Stanneke... Ik euh... Ik voeder hem altijd ziet ge.

HOOFDVERPLEEGSTER : Ach zo.

CHAREL : Ja.

HOOFDVERPLEEGSTER : Wel, doe dan maar voort zou ik zeggen.

CHAREL : Voortdoen? Euh... *(neemt met een vies gezicht een stuk brood en houdt het voor Stan. Deze doet zijn mond ver open. Charel encenseert een hoestbui)*
Och, ik krijg dat weer ineens zie! Een aanval. Mijn pompke! Rap! Mijn pompke!

(Patrice brengt puffer. Agnes legt Stan terug in zijn bed)

HOOFDVERPLEEGSTER : Vanaf morgen goed honing eten meneer Duwel, da's goed tegen de hoest. *(tegen verpleegsters)* Afruimen *(af)*

ANDRE : Zoudt ge die hare nek nu niet omwringen?

PATRICE : Da's geen gemakkelijke hé zeg.

CHAREL : Tegen wie zegt ge't kind.

PATRICE : Ik was daarstraks nog maar twee minuten binnen en ik kreeg al goed naar mijn voeten.

CHAREL : 't Is niet waar!

PATRICE : Omdat mijn haar niet goed zat.

CHAREL : Allez.

PATRICE : Beter bijeen doen zei ze. En nu loop ik hier al heel de tijd rond met zo een onnozel klein dotteke...

ANDRE : Ja, en wat moet ik dan zeggen? Mm? Ik loop hier al heel de tijd rond met dat onnozel klein potteke!

CHAREL : Dus en gij komt nog maar juist van 't school, meisje?

PATRICE : Ja, ik ben pas afgestudeerd.

ANDRE : Ha ja? En waar hebt ge voor geleerd? Mm?

CHAREL : Voor verpleegster natuurlijk! Wat had gij anders gedacht?! Voor loodgieter? (*Charel en Patrice lachen*) Hij vraagt ook iets. He juffrouw! (*Krijgt een zware hoestbui.*)

PATRICE : Oh, hij krijgt weer zo een aanval!

ANDRE : (*die duidelijk op zijn tenen is getrapt*) Ja, dat moet hij weten. (*gaat in zetel zitten*)

PATRICE : (*Charel bekommt*) Gaat het? Als ik nog iets kan doen dan moet ge het maar zeggen zenne.

ANDRE : (*mompelt*) Ochotochotchere toch.

CHAREL : Neenee kind, 't is al wat beter. Ge zijt bedankt. Da's heel lief van u. Als ze hier allemaal moesten zijn zoals gij hé...

ANDRE : Dan waren het hier allemaal giecheltrutten.

PATRICE : Ik kan er niets aan doen maar uw gezicht komt mij zo bekend voor hé. Gij doet mij aan iemand denken.

CHAREL : (*geleid*) Ah ja? Aan wie?

ANDRE : Aan haar overgrootvader waarschijnlijk.

PATRICE : Ik zou het niet weten. Volgens mij aan een filmster.

ANDRE : Nu is 't helemaal klaar.

CHAREL : Een filmster? Meent ge dat?

PATRICE : Ja, maar wie?

ANDRE : Eroll Flynn, John Wayne, Richard Burton...

CHAREL : Die zijn allemaal al lang dood slimmeke!

ANDRE : Awel ja, 't is misschien juist daarom dat ge er op trekt hé Charrel. Mm?

PATRICE : Ik zal er nog wel opkomen... Maar nu moet ik voortdoen zenne want anders... Mag ik?

CHAREL : Natuurlijk meisje. Natuurlijk. Weet ge wat? (*gebruikt vlug zijn puffer*) Ik zal eventjes helpen met de stoelen.

PATRICE : Tot seffens! (*af met tafel*)

CHAREL : Ja tot seffens lieveke. Tot seffens. Da's een meisje met een heel goed karakter, dat zie ik direct.

ANDRE : Och zo, gij ziet dat?

CHAREL : Ik zie dat ja.

ANDRE : Ah, gij zijt niet alleen een filmster maar gij zijt ook nog een beetje een fisiater (= psychiater) Charrel? Mm?

CHAREL : Ik zal u subiet eens een paar sterren laten zien zenne, dan is dat direct gedaan met uwe flauwe zever!

ANDRE : (*mompelt*) Avressief. Dat houdt ge niet voor mogelijk, zo avressief.

(*Stilte.*)

CHAREL : Ik zou geld geven voor een sigaret.

ANDRE : Ge hebt al een pompke om aan te zabberen, is dat nog niet genoeg?

(*Stan wringt en sleurt aan zijn nachtkleed alsof hij een duif de kop uittrekt.*)

Amai, die duif heeft niet goed gevlogen geloof ik.

CHAREL : Hij krijgt het erger en erger. Volgens mij wordt het voor hem stilletjesaan tijd dat ze hem laten meevliegen.

ANDRE : Charrel! Zijt gij niet beschaamd om zo'n dingen te zeggen?! Mm?

CHAREL : Beschaamd? Waarom? 't Is toch een interessante oplossing.

ANDRE : Het is niet christelijk!

CHAREL : Nee da's juist, het is menselijk. Een spuitje en het is voorbij. Het doet niet zeer, 't is goedkoop, 't bespaart veel mensen een hele hoop last en voor hemzelf maakt het eigenlijk niet veel verschil. Hij is toch al een hele tijd dood, hij beseft het alleen nog niet. Hé Stanneke?

ANDRE : Charrel alstublieft hé!!...

CHAREL : Maar ik heb toch gelijk André!... Allé bezie de Stan nu eens... Hé?... Bezie hem nu eens... Tot op den draad versleten van dan ouderdom, scheefgetrokken door de reumatiek en voor de rest zo voos als een appel... Ze kunnen al even goed een bokaal met een goudvis naast u zetten daar hebt ge evenveel aan. En het is misschien vroeger wel een hele ferme vent geweest hé, wie weet. Een gast met een struis carrure, een schoon gezicht en een ferm pak hersens in zijnen bol. Een gast van de wereld... Een gast die overal kon